

Kerst

2020 is het jaar geworden dat definitief een einde maakte aan de illusie van de maakbaarheid. Want we konden vrijwel alles. Totdat er op een markt in Wuhan iets verschrikkelijk misging, en er van daaruit een virus over de wereld rolde. En toen konden we opeens niets meer. De economie krimpt ongekend. De zorg stuit op haar grenzen. En het leven kwam tot stilstand. Uiteindelijk bleek er maar weinig maakbaar.

Achteraf gezien hadden we het kunnen weten. Geknoei met levende dieren op krappe Chinese markten. Ongebreideld vliegen over de hele wereld. Toen het virus Italië al bereikt had nog even snel gaan skiën. En duizenden nertsen op elkaar gestapeld. Dat kan niet. Achteraf hadden we het kunnen weten. Maar ja, achteraf is het leuk wonen.

Als Corona ons één ding heeft geleerd, dan is het dat we niet terug kunnen naar normaal. Want normaal, dat was nu juist het probleem. Nog een voorbeeld: een mandarijn wordt in Spanje geplukt, vliegt 4 continenten over om daar achtereenvolgens te worden gepeld, ontveld, op sap gezet en ingeblikt. Pas dan belandt hij bij mij in de provisiekast. De mens is homo globus geworden. En dat *is* niet normaal.

Maar denk even met me mee: stel nu eens dat Corona niet een probleem is maar de oplossing. Want stel nu eens dat Corona ons eindelijk doet inzien dat niet alles kan. Dat de wereld geen dorp is en dat er grenzen zijn aan groei. En stel nu eens dat we daardoor zouden gaan snappen dat krimp geen mislukking is maar een kans. De kans om het anders te gaan doen.

Ik weet dat cynici nu zeggen dat de mens van nature slecht is. We keren tóch weer terug naar hoe het was. Maar denk nog even verder mee, want dit stukje zou over Kerst gaan, toch? En met Kerst wordt een Kind geboren. Het Kind van Gods liefde voor mensen. Wat nu als wij eens echt zouden geloven dat dat Kind ons kan veranderen, *mij* kan veranderen? Dat cynisme kan omslaan in hoop. Wat nu als dit jaar niet alleen het einde van de maakbaarheid was, maar ook een nieuw begin voor Gods goede aarde?

Het Kind als nieuw begin. Wat nu als we daar eens echt in geloven?

Mocht daaraan behoefte bestaan, dan kunt u zonder toestemming de column overnemen in kerkblad of op website.